

XVII. Ski & Teleskopy 2003

Poslední politické školení mužstva

>> <http://www.ebicykl.cz> <<

P. P. Š. M.

Poslední politické školení mužstva

Za sedm roků, které uplynuly od REJe v Ostravě, kde byly v rámci PŠM předneseny první teorie o rozpínání Ebicyklu, se naše poznatky o struktuře a vývoji Ebicyklu zcela radikálně změnily. Objekt 373-12 Borovany pravděpodobně úplně zanikl, KVASERY (připomínám, že anglické slovo quaser vzniklo zkrácením názvu QUASi Ebicycloidal Remote Object) byly buď planým poplachem nebo jejich aktivita úplně utichla a především poslední výzkumy naznačují, že Ebicykl prošel inflační fází. Podobný proces prodělala hned na začátku své existence i paralelní struktura zvaná VESMÍR, která vznikla necelý rok po Ebicyklu při tzv. velkém třesku (viz Z. D. E.). Není zcela jasné, proč inflace Ebicyklu proběhla až nyní. Jejím výsledkem je však smutná skutečnost: mnohé části Ebicyklu spolu ztratily kontakt, neboť rychlost šíření Ebicyklisty je konečná a nedávno navíc byla v obci omezena na 50 km/h, což je hodnota výrazně nižší než byla rychlost vzdalování jednotlivých částí Ebicyklu v inflační fázi. Společným (alespoň deklarovaným) zájmem všech Ebicyklistů (tedy těch, kteří se účastnili onoho nultého ročníku v létě před velkým třeskem - viz Z. D. E.) je právě ona mladší struktura - vesmír. Proto se budeme v tomto pojednání dále zabývat především objekty vesmírnými. Navíc díky tomu, že vesmír má inflační fázi již za sebou, nebudou naše závěry tak nejisté.

XVII. Ski & Teleskopy 2003

Domasov, Jeseníky; 12.-16. 2. 2003

Letosní Ski se poprvé v historii konalo v Jeseníkách, a to z iniciativy Nebeskeho mechanika Eddyho, který to v létě při XIX. Ebicyklu okoukl a našel chatový tabor někdejšího hnutí Brontosaurus v areálu obce Bela p. Pradedem / Domasov, poblíž restaurace U Cimbury.

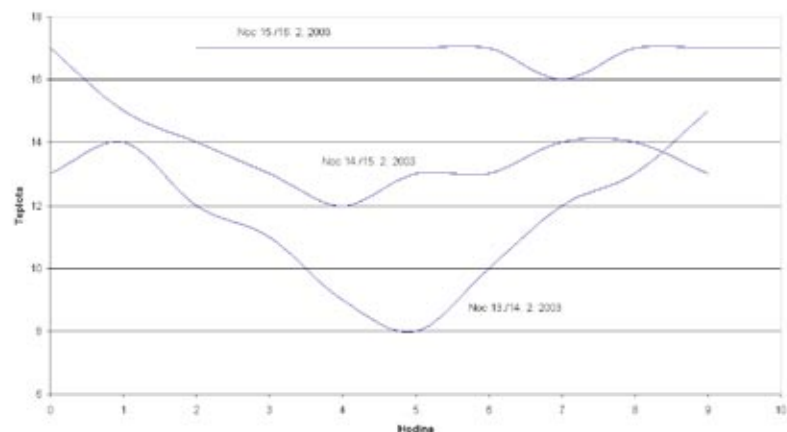
První účastníci se začali sjíždět na místo ve středu 12. 2. po obědě, za jasného nebe, tlusté vrstvy sněhu vukol a radného mrazu. V hlavní chatě tábora bylo po vstupu $-5\text{ }^{\circ}\text{C}$, a fajrováním v kamnech za přispění elektrických primotopu se to podarilo do večera vylepsit na $+8\text{ }^{\circ}\text{C}$. Eddy a Milosrdna Sanmaritanka Dasa podávali nadlidské výkony při uvedení chaty do obyvatelného vztahu, v čemž jim vydatně předkázala něco více než dvouletá dcera Blanicka, již se zvláště valení ve sněhu před chatou naramně zamlouvalo.

Do noci se sjelo prvních 7 statečných; mezi nimi Koebilka a dva slovenští účastníci Valika Reckova a Lubo Dobrovoda. Večer bylo venku $-14\text{ }^{\circ}\text{C}$, takže jsme kometu NEAT hledali rychle, ale zato marně. První ráno bylo ve vsi $-22\text{ }^{\circ}\text{C}$ a Ing. Dobrovodovi namrzly ve spanku fousy.

Ve čtvrtek jsme podnikli neúspěšnou túru na Serak; výškový rozdíl to byl skoro 800 m a obraceli jsme se ve výšce 1 000 m, když během pár minut klesla teplota z -8 na $-14\text{ }^{\circ}\text{C}$, a mazali zpátky do útulné chaty, kde už bylo skoro $+15\text{ }^{\circ}\text{C}$. Behem dne a večera dojžděli další borci; nejprve Dana a Lada Smelcerovi, ale zvláště vynikl Ludek Dlabola, který přijel z Ostruzne na bezkách. Dorazil i Mirek Korab a Dusan Malura. Dojel také Melantrich s rodinou Hruzovou; prostě bylo nás víc, a nemuseli jsme se bat vlka nic - ti totiž v Jeseníkách opravdu jsou.

Bylo opět jasno a tudíž i mrazno, ale do rána to kleslo jen na $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$. Všechno to pečlivě po hodinách měřil Melantrich a sestavil pak umelecky záznamy o kolísání teploty vne i uvnitř chaty (noc 15./16. je měřena u Hruzů doma).

Průběh nočních teplot

V pátek už nám bylo hej i pockej; oteplilo se a castecne zatahlo. Dorazili Ottakar i Ottakarka L. se synem a Ottakar se jal vse videorekordovat. Vyrazeli jsme po skupinkach vsemi smery, tj. na Cervenohorske sedlo, kam mirili hlavne

E B I C Y K L I S T Y

sjezdari, a opet na Serak jakoz i na Filipovske louky; proste Jeseniky byly nase. Temer doslova, nebot pri turach na bezkach jsme nepotkali nikde ani zivacka.

Patecnim zlatym hrebem byla nesporné prednaska majitele tabora Ing. Smekala alias Šemika, který v mladi zacinal jako Brontosaurus, ale pak to s nim zrejme vzalo divny konec, kdyz se venoval rozlicnym duchovnim proudum z Orientu a jal se nas seznamovat s ezoterickymi zaklady jogy a jinych tajemnych disciplin. Bylo to uzasne strasny, rekl bych: neco tak chaotickeho jsem uz hodne dlouho neslysel. No ale byli jsme tolerantni; vztek jsem si vybijel rychlym prikkladanim polinek do kamen, abych je nahodou nezacal po nekom hazet...

Jinak jsme v prubehu podveceru krome restaurace U Cimbury objevili velmi privetivy penzion U Julka, kde bylo sucho, teplo a na WC tekla dokonce tepla voda, která pro nas mela cenu zlata, prirodzene tekuteho...

V sobotu 15. se pocasi obratilo, mirne se oteplilo, zatahlo a zacalo snezit, na hrebenech hor byla dokonce snehova vanice. Na otocku prijeli Karel a Maja Strasilovi s Kajou Trutnovskym, kteri pak vecer sebou odvezli i Valiku, aby to mela v nedeli z Brna bliz domu. Nicmene Serak byl opetne dobyt a my mekkysi jsme vyrazili pod vedenim Ludka Dlaboly a Mirka Koraba na krasnou turu smerem na Lysy vrch. To byla opravdova spica celeho Ski, opet jsme meli vsechny cesty sami pro sebe az do vysky 1 000 m; pred vrcholem jsem videli pramen Zajeciho potoka, no proste parada.

Kveceru jsme se temer vsichni sesli opet U Julka, kde mne oslovil pred-

седа kult. komise obecního zastupitelstva Jan Ražnok, jenž je autorem obrazku a textu pro Jesenický týdeník v příloze této zprávy. Měli jsme s ním zajímavý rozhovor o budoucnosti regionu a o tom, zda se má čí nema prokopat pod Jeseniky tunel kvůli snášímu spojení s Moravou a Čechami v zimních měsících.

Chata byla konečně dobře vytopená, nameril jsem 20 °C, a tak nám bylo lito, že jí musíme nechat v nedeli vychladnout.

V nedeli 16. se lidé rozjízdeli všemi směry už od 8 h, a v 11 h rodina Soldatova předala opět chatu správci, čímž letošní Ski & Tel úspěšně skončilo.

P. S. To nebyla zadná malickost, jelikož po návratu do Prahy jsem zvedl, že ta sobotní vanice se málem stala osudnou dvojicí bezkaru z Moravy, kteří rovněž vystoupali na Serak, ale pak zabloudili při cestě do údolí, a strávili noc pod širákem v nějakém provizorním přístřešku, kde si stacili rozdělat oheň, takže v nedeli ráno je našla v dosti dobré kondici Horská služba...

Z mého osobního pohledu to bylo asi jedno z nejhezčích Ski vůbec. Především snad poprvé bylo dost sněhu a příjezd na místo byl snadný jak veřejnou dopravou tak auty. Za druhé počasí nám opravdu pralo, tak jasnou oblohu a v noci tak trpytíve hvězdy se už u nás skoro nevidí. Za třetí ac byly jarní prázdniny v radě kraje a ac jezdí do Jeseníku mnoho lyžarů jak z Ostravy tak z Brna, tak volnou krajinu bez lidí se taky tak hned nevidí.

A hlavně se sesla výborná parta, která se s velkým sármem přenasela přes ty primitivní podmínky v chatě; brali jsme to jako zajímavý experiment, jak se odpoutat od pohodlí moderní civilizace a prezít.

Přirozené velké dík patří manželům Eddym a Milosrdné Samaritance Dase, kteří místo našli a organizačně vše vyřídili. Když pak na místě zjistili, jaké jsou technické problémy s topením, vodou, nadobím, atd., tak

oběť dělali vše, aby se ostatní ebicyklisti cítili i v těchto podmínkách znamenité. Ovšem i vsichni ostatní se podle svých sil snažili hlavně při stahování klad a sekání dřeva, takže Ebicykl znovu potvrdil, že funguje jako velmi důmyslná a naolejovaná masina, která se sice přes překážky ke hvězdám.

Musíme přímo na XX. Ebicyklu probrat, zda se příští rok do Jeseníku nevrátíme. Je to trochu jako uprostřed republiky, tj. vsichni to máme rozumně daleko a sníh tam bývá prakticky vždy, zvláště pak na severních svazích nad chatou. Nabízi se přirozené i možnost luxusnějšího ubytování v penzionech, ale to značí rezervaci už v září 2003!

Ski&Tel 2003 skončilo; at žije XX. Ebicykl „Slovenská Dvacka“, který začne už v pátek 11. 7. 2003 večer – 1. etapou k bratřím Cabovým v Blatnici p. sv. Antonínkem a bude v sobotu pokračovat 0. etapou z Blatnice do Modré, kde bude v sobotu 12. 7. večer na tmejší observatoři zahájen jubilejní ročník.

Oznamuji při této příležitosti, že Ebicykl byl zastoupen na pohřbu legendárního českého cyklisty Jana Veseleho v pražském krematoriu v úterý 18. 2. 2003 třemi členy: Pavukmístrem, Vitou Dostalem a pH S. J. V zaplněné velké obradní síni se s Honzou Veselým rozloučil zástupce Českého olympijského výboru a herec Petr Haničinec. Cestnou stráž u rakvy stalo postupně 24 předních českých sportovců a sportovkyň.

Z. D. E.

pH S. J.

E B I C Y K L I S T Y

V inflační fázi se objevilo mnoho Ebicyklistů, kteří považují noční pozorování vesmíru za něco nepřipustného. (Chodí-li někdo ve 22:00 spát, aby mohl v 6:00 vstávat, je možné, že noc zná jenom z učebnic a vyprávění dobrodruhů). Proto se zaměříme na objekt pozorovatelný ve dne, tedy na Slunce. Slunce dodává všem Ebicyklistům životodárnou energii.

Právě s touto energií však musí být něco v nepořádku. Množství energie, kterou dostáváme, vyjadřuje tzv. solární konstanta. Solární konstantu určuje energie, která za jednotku času projde jednotkou plochy, a jako každá slušná konstanta ve vesmíru není tato konstanta konstantní. Závisejí nejen na vzdálenosti od Slunce, ale mění se i s časem. Problém, kterým se budeme zabývat, však souvisí s její hodnotou. Vyjdeme z hodnoty $1,33 \text{ kW/m}^2$ (kilowattů na metr čtvereční). Náš problém se objeví, převedeme-li hodnotu solární konstanty do tradičních jednotek. Dostaneme totiž hodnotu $1,8 \text{ k/m}^2$ (koní na metr čtvereční). Ochránci zvířat právem namítnou, že je třeba uvažovat celé koně, a tudíž budeme nadále diskutovat hodnotu 2 koně na metr čtvereční. Předkládáme tedy k uvážení následující balík otázek:

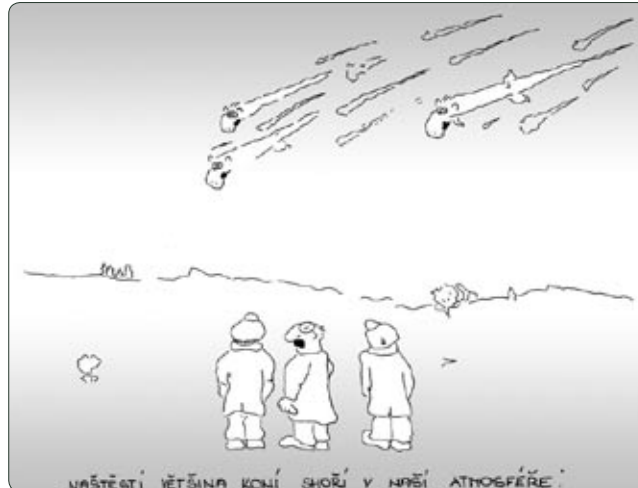
1. Jak se tam pro Boha, Hmotu, Vladimíra Iljiče, Matku přírodu (nebo cokoliv, co uctíváte) ty koně vejdou?

Kdo někdy viděl koně, je mu jasné, že ani jeden kůň se na tak malou plochu (1 m^2) vejít nemůže, natož pak dva. S ohledem na zmíněné ochránce nebudeme raději uvažovat o porcování, lisování či jiných metodách a raději ponecháváme tuto otázku otevřenou budoucímu výzkumu. Otázka příliš velkého počtu koní na příliš malé ploše je v současnosti vůbec největším problémem sluneční ebifyziky.

2. Solární konstanta závisí skutečně na vzdálenosti od Slunce. Vzdálíme-li se však pouze o jeden metr, její

hodnota se příliš nezmění. Vystává tedy otázka: Je to o jeden metr dále od Slunce ještě týž kůň nebo jde již o dalšího jedince?

Opět je problémem velikost dospělého koně, který je zcela jistě vyšší než jeden metr a navíc nedělitelný. V této souvislosti navrhuje uvažovat tzv. equipotenciální vrstvu, jako kulovou

Kresba: Ladislav Šmelcer

slupku kolem Slunce o tloušťce rovnající se výšce jednoho koně. Vzhledem k nedělitelnosti koně je jasné, že hodnota solární konstanty bude kvantovaná vzdáleností od Slunce. V dané equipotenciální vrstvě bude počet koní na jednotku plochy stejný a hodnota solární konstanty by tak v equipotenciální vrstvě měla být skutečně konstantní.

3. Mělo by platit, že počet koní v equipotenciální vrstvě je stále stejný, tedy v každé vrstvě je týž počet koní a směrem ke Slunci tak jejich hustota roste a směrem od něj klesá. Tento celkový počet koní ve vrstvě můžeme snadno vypočítat, vynásobíme-li hodnotu solární konstanty (2 koně na m^2) plochou naší equipotenciální vrstvy - ve vzdálenosti 150 mil. km od Slunce je plocha vrstvy přibližně $3 \times 10^{17} \text{ m}^2$. Výsledný počet koní je úctyhodný: 600 000 000 000 000 neboli 600 miliard v každé vrstvě! Ponecháváme na úvaze zoologů představu o tom, kolik energie potřebuje kůň ke svému životu, ale zdá se pravděpodobné, že nebýt tohoto obrovského počtu koní, kteří část

energie ze Slunce spotřebují, byl by přísun energie na Zemi daleko vyšší. Meziplanetární sondy skutečně zaznamenaly slábnutí intenzity slunečního záření s rostoucí vzdáleností, což souhlasí s představou, že koně sluneční energii postupně spotřebovávají. Zdá se tedy, že naše teorie má silnou pozorovatelskou podporu.

4. Platí-li naše představa o zvyšování hustoty koní směrem ke Slunci, pak v souvislosti s předchozím výpočtem narazíme na druhý nejzávažnější problém: Jak je možné, že skrz tak husté stádo je ještě vůbec vidět Slunce?

Viditelnost Slunce skrz stádo může být způsobena tím, že jde o jakousi průsvitnou odrůdu koně (čírák), nebo přinejmenším o odrůdu s nízkou opacitou (např. grošovaný čírák).

5. Poslední nastolená otázka se týká objektů, o jejichž existenci mnozí Ebicyklisté vědí jen z došlechu. Ano, hvězdy skutečně existují, ale jsou vidět jen v noci. Otázek je vlastně několik:

Jsou podobná stáda i v okolí jiných hvězd?

Mohou se v okolí jiných hvězd nacházet stáda jiných hospodářských zvířat nebo jde vždy o koně?

Daly by se výsledky pozorování prachových disků v okolí některých hvězd vysvětlit přítomností stáda koní? (Pokud je stádo zneklidněno například nadprodukcí UV záření, může zvířít poměrně značné množství prachu.)

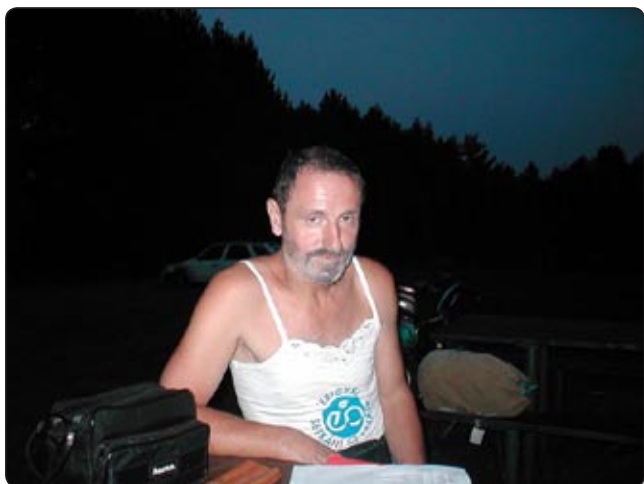
Bylo by možné stáda koní pozorovat u jiných hvězd přímo?

Otázek souvisejících s problémem solární konstanty bychom našli jistě mnohem více, ale ty uvedené považujeme za nejzávažnější. Pokud Vám celé toto školení připadá jako konina, pak se zamyslete nad tím, zda právě to není příčinou inflační fáze, kterou prodělal Ebicykl.

Jan Veselý

Efendi Ebicyklu, důvěrně zvaný E²

E B I C Y K L I S T Y

Sir coby Sirka

Bohouš salutuje

Po modré...

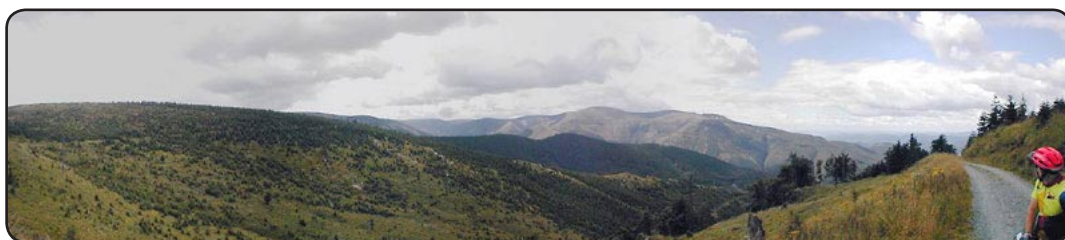
Hejtman líbá rodnou hroudu

Ebicyklisté roku 2002

V Hluboči u Víti Dostála

Vzhůru na Praděd